

ΕΤΟΣ Α΄.

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

ΑΡΙΘΜΟΣ Η΄.

Ἰδρυτὴς καὶ Ἰδιοκτῆτης : ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ ΣΑΠΟΥΝΤΖΑΚΗΣ

ΚΗΠΟΥΡΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΤΟ ΠΡΩΤΟΝ ΚΑΙ ΜΟΝΟΝ ΠΕΡΙ ΑΝΘΟΚΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΦΥΤΟΚΟΜΙΑΣ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΑΠΑΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Γραφεῖα καὶ Διεύθυνσις : Μεγάλῃ ὁδῷ τοῦ Πέρα, 366.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Κων/πόλει Γρ. 30. Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις Γρ. 35. Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. 8

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ ΕΝ Τῷ ΕΞΟΦΥΛΛῳ ΚΑΙ ΕΙΣ ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΦΥΛΛΑ :

Ὀλόκληρος σελίς Φρ. 20. Ὀλόκληρος σελίς μετὰ cliché Φρ. 30.

Διὰ μικρότερον χρόνον ἀναλόγως.

Διὰ περισσότεράς δημοσιεύσεις ἰδιαίτερα συμφωνίαι.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ ΤΟΥ Ζ. ΤΕΥΧΟΥΣ

Πελαργόνια τοῦ κ. BURGER.—Φύτευσις τῶν ὀπωροδένδρων.—Ἥλιο-
τρόπιον (βανίλια).—Περὶ Ροδῆς (τριανταφυλλιάς).—Υαλόφρακτοι πρα-
σιαί.—Πῶς αἰξάνει ἡ παραγωγή τῶν γεωμήλων.—Διόρθωσις τοῦ ἐδά-
φους.—Πῶς διατηροῦνται τὰ κεκομμένα ἄνθη.—Διάνθος ὁ Ἀμερικαν-
ικός.—Ὀδηγίαι ἀναγκαῖαι τοῖς φυτοκόμοις καὶ κηπουροῖς διὰ τὸν
μῆνα Φεβρουάριον.—Καλλιέργεια φυτῶν ἐν τοῖς θαλάμοις.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ

Ἐκ τῶν Τυπογραφικῶν Καταστημάτων «Η ΑΝΑΤΟΛΗ» — Πέραν.

MAISON BAKER

VIS-A-VIS DE L'AMBASSADE DE FRANCE, 370

==== P É R A ====

LES SOULIERS DE LA RENOMÉE FABRIQUE AMÉRICAINE

“EMERSON,,

— SONT —

- ❖ ❖ LES PLUS SOLIDES ❖ ❖
- ❖ LES PLUS COMMODES ❖
- ❖ ❖ LES PLUS ELEGANTS ❖ ❖

❖ GRAND CHOIX DE CHAUSSURES DE LUXE POUR DAMES ❖

CHAUSSURES POUR GARÇONS & FILLETES

❖ ❖ CHAUSSURES D'ÉTÉ POUR HOMMES, DAMES ET ENFANTS ❖ ❖

SOULIERS POUR LE JEUX DE TENIS ET POUR LE JEUX DE FOOT-BALL

❖ PRIX SPÉCIAUX POUR ECOLES, ADMINISTRATIONS ETC. ❖

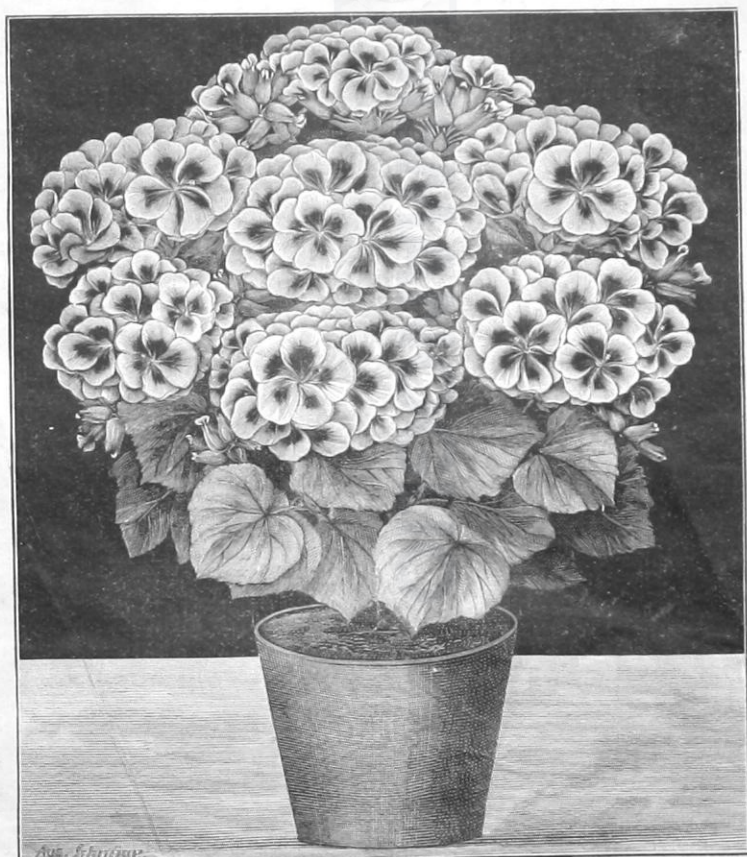
◆ SERVICE DE COLIS-POSTAUX POUR LES PROVINCES ◆

ΑΡΧΗ
ΜΕΤΑΛΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΜΗΕΡΕ ΤΟΥ ΣΑΚΚΟΥΜΙ

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παρακαλοῦνται οἱ μὴ καταβαλόντες μέχρι τοῦδε τὰς συνδρομὰς αὐτῶν νὰ ἀποστείλωσιν αὐτὰς ἐν πρώτῃ εὐκαιρίᾳ διὰ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν.

Πελαργόνια τοῦ κ. Burger.

ΦΥΤΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΟΠΩΡΟΔΕΝΔΡΩΝ

Ἡ φύτευσις τῶν ὀπωροδένδρων δύναται ν' ἀρχίσῃ ἀπὸ τοῦ Ὀκτωβρίου καὶ νὰ παραταθῇ μέχρι Μαρτίου. Εἶναι προτιμώτερον αἱ φυτεύσεις νὰ γίνωσιν ἐγκαίρως εἰς ἐδάφη ὑγῖα καὶ ἐλαφρὰ καὶ κατὰ Φεβρουάριον καὶ Μάρτιον εἰς χώματα ψυχρὰ, ἀργυλλώδη καὶ ὑγρά. Εἶναι καλὸν νὰ ἐκλέγωμεν αὐτὰ κατὰ τὸ φθινόπωρον καὶ ἂν ἀκόμη θέλωμεν νὰ φυτευθῶσι κατὰ τὴν ἀνοιξιν.

Ἐκλογή τῶν δένδρων

Πρέπει νὰ ἐκλέγωμεν δένδρα ἐμβολιασμένα ἐπὶ ἀγρίων, καταλλήλων διὰ τὸ ἔδαφος. Διὰ ξηρὰ καὶ βαθέα ἐδάφη προτιμητέα ἀπιδεαὶ ἐμβολιασμένα ἐπὶ ἀγρίων ἀπιδεῶν δι' ὅλα τὰ ἄλλα χώματα λαμβάνομεν ἀπιδεὰς ἐμβολιασμένας ἐπὶ κυδωνεῶν. Τὰ ἐπὶ τοῦ ὁμοίου ἀγρίου δένδρου ἐμβολιαζόμενα ὀπωροδένδρα καρποφοροῦσιν ὀλιγώτερον καλὰ, αἱ ὀπώραι εἶναι ὀλιγώτερον ὠραῖαι καὶ κατώτεραι ὑπὸ ἔποψιν ποιότητος.

Διὰ τὰ μικρὰ εἶδη πρέπει νὰ ἐκλέγωμεν μηλέας ἐμβολιασμένας ἐπὶ ἀγρίων μηλεῶν, ἐκτὸς τοῦ κακοῦ χώματος, εἰς τὸ ὅποιον πρέπει νὰ φυτεύωμεν μηλέας ἐμβολιασμένας ἐπὶ μηλεῶν ἐκ μοσχέυματος. Διὰ μεγάλα σχήματα τῶν μηλεῶν λαμβάνομεν ὡς ὑποκείμενον (Sujet, τὸ ἄγριον δένδρον ἐφ' οὗ πρόκειται νὰ ἐμβολιάσωμεν), μηλέας ἐμβολιασμένας ἐπὶ δένδρων ἐκ μοσχέυματος προερχομένων.

Ἡ ροδακινέα ἐπὶ ὑγροῦ ἐδάφους ἢ ὀλίγον βαθέος, ἐμβολιάζεται ἐπὶ δαμασκηneas, κατὰ προτίμησιν εἰς σποροδένδρον· κατὰ τὰς λοιπὰς περιπτώσεις ἐπὶ ἀμυγδαλῆς.

Διὰ τὰς ἐσηματισμένας κερασέας λαμβάνομεν ὡς ὑποκείμενον ἀγρίαν κερασέαν, διὰ τὰ ὑψίκορμα εἶδη βυσσιέαν.

Ὅταν ἀγορίζωμεν δένδρα «κατὰ στίχους» (Espalier) καλλιερημένα πρέπει νὰ προσέξωμεν ὅπως ὅλαι αἱ σειραὶ εὐρίσκωνται ἐκατέρωθεν εἰς τὸ αὐτὸ ὕψος.

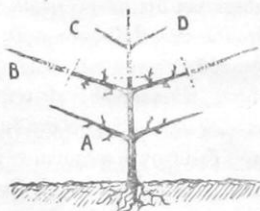
Ἡ ἡλικία τῶν πρὸς φύτευσιν δένδρων

Οἱ μονοετεῖς βλαστοὶ στοιχίζουσιν ὀλιγώτερα, ἀλλὰ βλαστάνουσι πολὺ βραδύτερον ἀπὸ τὰ ἐσηματισμένα δένδρα. Ἐν τούτοις εἶναι πολλὰκις ὠφελιμώτεροι ἀπὸ τινες φαινομένους 2 ἢ 3 ἐτῶν, οἱ ὅποιοι ὅμως πράγματι εἶναι 5 καὶ 6 ἐτῶν, ἢ ἐκείνων οἱ ὅποιοι κακὴν διεύθυνσιν ἢ κακὴν ἰσορροπίαν ἔχουσι καὶ δυσκόλως δύναται νὰ διορθωθῶσιν. (Σχ. 1 καὶ 2).

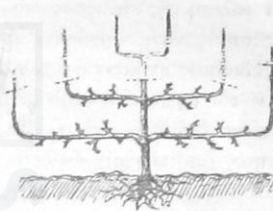
Ἀμφότερα τὰ σχήματα παριστάνουσιν *ἀναδενδράδας* (Palmette). Τὸ πρῶτον εἶναι ἀναδενδρὰς μετὰ 3 σειρῶν, αἱ ὅποια πολὺ ταχέως ἐσηματίσθησαν. Ἡ πρώτη σειρά (Α) εἶναι πολὺ ἐξηθινημένη ἕνεκα τῆς ταχέως ἀναπτύξεως τῶν ἄλλων (Α καὶ C). Τὸ σχῆμα 2 παριστάνει τὴν αὐτὴν ἀναδενδράδα ἔχουσαν μεγαλειτέραν ἡλικίαν.

Παρατηροῦμεν ὅτι ἡ ἰσορροπία δὲν ἐπετεύχθη καὶ ὁ κλάδος Α ἀνεπτυγθῆ ἀνεπαρκῶς. Πρὸς θεράπείαν τούτου πρέπει νὰ κλαδεύσωμεν τὸ δένδρον εἰς σχῆμα Τ καὶ τοῦτο θὰ ἐπιφέρει τὴν ἔξαφάνισιν μιᾶς σειρᾶς ἐπιτριῶν.

Τὰ σχήματα 3 καὶ 4 παριστάνουσι δένδρα κανονικῶς σχηματισθέντα καὶ τοιαῦτα πρέπει νὰ ἐκλέγωμεν μετὰ κλάδων φερόντων βλαστοὺς καλῶς

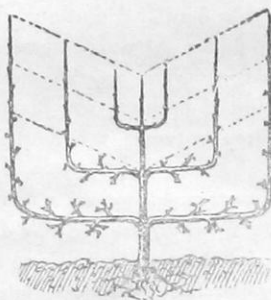
Σχ. 1

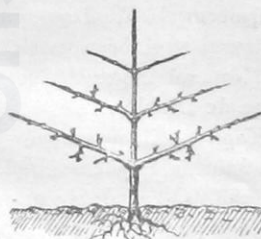
Σχ. 2.

ἀναπτυχθέντας. Δὲν πρέπει νὰ προσέχωμεν πολὺ εἰς τὴν τιμὴν, εἶναι προτιμότερον νὰ πληρώσωμεν κατὰ τι περισσότερον καὶ νὰ προμηθευθῶμεν δένδρα ὑγιέστατα καλῶς ἐσχηματισμένα καὶ τῆς ἐκλογῆς τῶν ποικιλιῶν τὰς ὁποίας ἐπιθυμοῦμεν.

Ἐπιπέρας καὶ μηλέας πρέπει νὰ ἐκλέγωμεν 3 ἐτῶν, ἂν δὲν μετεφυτεύ-

Σχ. 3.

Σχ. 4.

θησαν, 4—5 ἐτῶν ἂν μετεφυτεύθησαν ἄπαξ, καὶ 6—8 ἐτῶν ἂν ἐγένετο τοῦτο δῖς.

Διὰ ροδακινέας, βερικοκκέας, κερασέας καὶ δαμασκηέας λαμβάνομεν

κορμούς μονοετείς ἢ διετείς ἂν δὲν μεταφυτεύθῃσαν· ἐν ἐναντία περιπτώσει τριετείς ἢ τετραετείς.

Καθαρισμὸς τῶν ριζῶν καὶ φύτευσις ἐντὸς λάκων τῶν ὄπωροδένδρων

Πολλάκις συμβαίνει κατὰ τὴν μεταφοράν, τὰ ὄπωροδένδρα νὰ καταληφθῶσιν ὑπὸ παγετοῦ. Πρέπει λοιπὸν τότε νὰ μεταφέρωμεν αὐτὰ εἰς ὑπόγειον ἢ εἰς τόπους ὅπου ἡ θερμοκρασία δὲν εἶναι πολὺ μεταβλητή. Δὲν πρέπει ποτὲ ν' ἀφαιρέσωμεν τὸ χῶμα, τὸ ὁποῖον περιβάλλει τὰς ρίζας καὶ τὰ ἄλλα περικαλύματα, πρὶν ἢ παρέλθῃ ὀλοτελῶς ὁ παγετὸς αὐτῶν. Κατὰ τὴν στιγμήν τῆς φυτεύσεως, προβαίνομεν εἰς τὸν καθαρισμὸν τῶν ριζῶν. Ἡ ἐργασία αὕτη συνίσταται εἰς τὴν ἀποκοπὴν διὰ κοπτεροῦ ἐργαλείου τῶν ἐφθαρμένων ριζῶν ἢ ἐκείνων αἱ ὁποῖα κατὰ τὴν ἐκρίζωσιν ἐκόπησαν.

Ἄν δὲν δυνάμεθα ἀμέσως μετὰ τὴν ἀποκαθάρσιν τῶν ριζῶν νὰ θέσωμεν τὰ δένδρα ἐπὶ τοῦ τόπου, ὅπου πρόκειται νὰ μείνωσι, τοποθετοῦμεν αὐτὰ ἐντὸς λάκων ἢ αὐλάων, κλίνομεν αὐτὰ καὶ καλύπτομεν τὰς ρίζας διὰ χῶματος. Ἐν τοιαύτῃ θέσει δύνανται τὰ ὄπωροδένδρα νὰ μείνωσι μέχρι τοῦ Μαρτίου.

(Εἰς τὸ προσεγὲς φυλλάδιον περὶ τῶν καλλιέρων σημάτων τῶν ὄπωροδένδρων καὶ τῆς ἐν τῷ κήπῳ διατάξεως αὐτῶν).

ἩΛΙΟΤΡΟΠΙΟΝ (ΒΑΝΙΛΙΑ)

Τὸ φυτὸν τοῦτο καλλιεργεῖται ἕνεκα τῆς πλουσίας αὐτοῦ ἀνθήσεως καὶ τῆς λεπτῆς καὶ εὐαρέστου ὀσμῆς τῶν ἀνθέων αὐτοῦ, ἡ ὁποία ὁμοιάζει πρὸς τὸ ἄρωμα τῆς γνωστῆς Βανίλλης, φυτοῦ ἐκ τῆς οἰκογενείας τῶν Σαυροειδῶν (Orchidées) μετὰ τοῦ ὁποίου δὲν ἔχει ἄλλο τι κοινόν. Τὸ πρῶτον φυτὸν Ἡλιοτροπίου μεταφέρθη ἐκ τῆς Περούσις τῆς Ἀμερικῆς, σήμερον ὅμως εἶναι κοινώτατον ἐν Εὐρώπῃ καὶ ἐπειδὴ ἡ καλλιέργεια αὐτοῦ εἶναι εὐκολωτάτη, δὲν λείπει ἀπὸ κανένα κήπον καὶ τὰ ἐν γάστραις εἶδη αὐτοῦ στολίζουν πολλὰ παράθυρα. Τὸ Ἡλιοτρόπιον ἀπαιτεῖ ἔδαφος ἀραιόν, θρεπτικόν, πλούσιον πότισμα καὶ συχνάκις κόπρον. Ἄν θέλωμεν νὰ φέρωμεν αὐτὸ εἰς τελειότητα, πρέπει νὰ παρασκευάσωμεν χῶμα ἀπὸ φυλλογῆν ἐντὸς τῆς ὁποίας ἀναμιγνύομεν κόπρον βοδῆς παλαιῆν, ὀλίγην κόνιν ἀπὸ παλαιούς τοίχους καὶ ἄμμον ποταμοῦ. Ἄν φυτεύσωμεν τὸ Ἡλιοτρόπιον ἐντὸς αὐτοῦ τοῦ μίγματος καὶ ποτίζωμεν αὐτὸ πλουσίως καθ' ἡμέραν, τότε βλαστάνει ἐκτάκτως καλὰ καὶ παρέχει πολυκλήθῃ ἄνθη.

Ὁ πολλαπλασιασμὸς τοῦ Ἡλιοτροπίου εἶναι εὐκολωτάτος καὶ δύνανται νὰ γίνῃ εἰς κάθε ἐποχὴν τοῦ ἔτους, ἀναλόγως τοῦ προορισμοῦ αὐτοῦ. Ἄν

θέλωμεν νὰ ἔχωμεν κατὰ τὸ φθινόπωρον πολυπληθῆ ἄνθησιν δι' ἀνθοδέ-
σμας, τότε φυτεύομεν τὴν πρώτην ἄνοιξιν ἢ τὸ θέρος εἰς πρασιάς, τὰς ὁποίας

Ἑλιοτρόπιον (*Βανίλλια*).

κατὰ τὴν ψυχρὰν ἐποχὴν τοῦ ἔτους νὰ δυνάμεθα νὰ σκεπάσωμεν μὲ ὑαλο-
φράκτας, καὶ νὰ προφυλάξωμεν τὰ φυτὰ ἀπὸ τοῦ παγετοῦ. Τὰ κατὰ τὴν

ἀνοιξιν σπαρέντα φυτὰ ἀνθοῦσι ἀπὸ τοῦ Αὐγούστου μέχρι τοῦ Ἰανουαρίου. Κατὰ τὸν χειμῶνα πρέπει νὰ τοποθετῶμεν αὐτὰ πλησίον εἰς τὸ φῶς καὶ νὰ ποτίζωμεν ὀλίγον μόνον. Ἐν πρόκειται νὰ δώσωμεν κανονικὸν σχῆμα εἰς αὐτὰ, πρέπει νὰ τὰ φυτεύσωμεν εἰς γάστρας καὶ νὰ τοποθετήσωμεν αὐτὰ εἰς ὑαλόφρακτον φυτοκομεῖον πλησίον τοῦ φωτός, ποτίζοντες ὀλίγον μόνον.

Τὸ διὰ τὸν ἀνθοκόμον καὶ τὸν ἀνθοφίλον προσφιλές τοῦτο φυτὸν καλλιεργεῖται σήμερον εἰς πολλὰς ποικιλίας, διαφερούσας κατὰ τὸ ἀνοικτὸν ἢ βαθὺν λόχρον ἄνθος κατὰ τὸ μέγεθος ἢ τὸ σχῆμα τῆς σκιάδος, κατὰ τὴν ὁποίαν ἀνθεῖ καὶ πρὸ πάντων κατὰ τὴν ἐποχὴν τῆς ἀνθήσεως. Ἐκ τῶν καλλιτέρων ποικιλιῶν ἀναφέρωμεν ἐνταῦθα ἀπὸ τὰ γνωστὰ εἶδη τὰ ἑξῆς :

Madame Bruant, εἶδος μικρὸν τὸ ἀνάστημα, κυανοῦν μὲ λευκὸν ὀφθαλμῶν εἰς τὸ μέσον καὶ πολὺ πλουσίως ἀνθοῦν.

Madame Delaux, μετὰ πελορεῖων σκιάδων καὶ μεγάλων ἐρυθροκυανῶν ἀνθέων ἑκτάκτως ὄραϊον.

Incanum, νέον εἶδος ἐκ Περούνης μετὰ τριχωτῶν φύλλων καὶ πορφυροχρόων ἀνθέων.

Τὸ νεώτερον καὶ ὄραϊότατον εἶδος τοῦ Ἡλιοτροπίου εἶναι τὸ ὑπὸ τὸν τίτλον Mathilde Cremieux, ἀπὸ πέρυσιν εἰς τὴν ἀγορὰν τῆς Εὐρώπης εἰσαχθέν, ἔχον χροῖμα κυανοῦν καὶ ὄραϊαν ὀσμὴν. Εἰς ὅλας τὰς τελευταίας ἐκθέσεις ἐβραβεύθη τὸ ὑπὸ τῶν κηπουρῶν ἀδελφῶν Teupel ἐν Γερμανίᾳ καλλιεργούμενον φυτὸν τοῦτο, τὸ ὁποῖον ὑπερβεῖ ὅλων τῶν μέχρι τῆς σήμερον ἀναφανέντων. Διατρεφεῖται καὶ κατὰ Σεπτέμβριον ἀκόμη, ἐπὶ τῇ ὑποθέσει ὅτι τὸ θέρος ἦτο πολὺ ξηρὸν. Ἀπόδειξις ὅτι ἀνθίσταται εἰς ὅλας τὰς μεταβολὰς τῆς ἀτμοσφαιρῆς καὶ δὲν πρέπει νὰ λείπη ἀπὸ κανένα κήπον ἢ παράθυρον, ἀφ' οὗ θεωρεῖται ἐν τῶν ὄραϊοτέρων ἀνθοφόρων φυτῶν τῆς ἐποχῆς ἡμῶν.

ΠΕΡΙ ΡΟΔΗΣ

(ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΑΣ)

Τα φύλλα.—Ἐν τῷ γένει τούτῳ τῶν φυτῶν τὰ φύλλα εἶται κατ' ἐναλλαγὴν, σύνθετα περιττοκατάληκτα, ἀπολήγοντα, εἰς ἓν μόνον φυλλάριον, τὰ φυλλάρια εἶναι ὀδοντωτὰ ἢ πριονωτά. Εἰς τὸν κόμβον τοῦ φύλλου ὑπάρχουσι 2 παράφυλλα, σχηματίζοντα ἓν σῶμα μετ' αὐτοῦ εἰς ἀρκετὴν ἐνίοτε ἑκτασιν. Εἰς τινὰς ποικιλίας ἐν τούτοις τὰ φύλλα δὲν ἔχουσιν ὀδόντας καὶ εἰς ἄλλας ὀλίγας δὲν φέρουσι παράφυλλα.

Γενικῶς εἶναι τὰ φύλλα τῆς Ροδῆς πτώσιμα κατὰ τὸν χειμῶνα.

Ἀνθοστασία.—Ἡ διάταξις τῶν ἀνθέων εἰς τὴν Ροδὴν, περιγράφεται συνήθως λίαν ἐσφαλμένως. Ἐν τούτοις εἶνε ἐνδιαφέρουσα αὕτη διὰ τὸν κηπουρὸν καὶ τὸν ἀνθοφόρον.

Ἐκαστος ἀνθοφόρος κλώνος τελειώνει εἰς ἓν ἄνθος. Τοῦτο μαραίνεται πρῶτον. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ ὑπάρχουσι παράφυλλα ἢ φύλλα κατὰ σειρὰν ἐναλλαγῆ, εἰς τὴν μασχάλην τῶν ὁποίων βλέπομεν ἢ μεμονομένον ἄνθος ἢ μικρὸν ἀνθοφόρον κλώνον. Ἡ ἀνθοστασία αὕτη εἶναι **κῦμα** ἀπλοῦν ἢ κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον σύνθετον, ὅταν τὰ φύλλα ἢ τὰ παράφυλλα εἶναι πολὺ πλησίον καὶ κατὰ μασχάλην αὐτῶν ἄνθη σχηματίζουσι **κόρυμβον**, (ἄρονται ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ σημείου καὶ κείνται γύρω αὐτοῦ ἐν εἴδει ἀνθοδέσμης). Ὁ ἀνθικὸς ποδίσκος (τσουνὶ) κυλινδρικός κατ' ἀρχάς, πλατύνεται εἰς τὸ ἐπάνω μέρος εἰς μίαν τομὴν καὶ ἀποτελεῖ τὴν ἀνθοδόχην. Ἡ μεταβάσις αὕτη ἐκτελεῖται ἀσυναίσθητως εἰς τὰ πλείστα εἶδη τῶν ροδοειδῶν. Εἰς εἶδη τινὰ ἐν τούτοις (τὴν μικρόφυλλον, τὴν παραφυλλοφόρον, τὴν ἀνθοδοχοειδῆ καὶ ἄλλας) καθαρωτάτη διάφθορις ἀποχωρίζει τὸν ποδίσκον ἀπὸ τὴν ἀνθοδόχην. Εἰς τὸ ὕψος ἐκεῖνο ὑπάρχουσι ἐνίοτε παραάνθια φύλλα ἀντιστοιχοῦντα πολλάκις εἰς τὸν κάλυκα ἄλλων ροδοειδῶν π. χ. τῆς Χαμαικεράσου (Φρούουλας).

Ἄνθος.—Τὰ ἄνθη τῆς Ροδῆς εἶναι κανονικά καὶ ἐρμαφρόδιτα (ἔχοντα στήμονας καὶ ὕπερον εἰς τὸ αὐτὸ ἄνθος) τέλεια, ἔχουσι ἀνθοδόχην ὁμοίαν πρὸς θύλακον μετὰ στενοῦ στομίου καὶ λαμιοῦ. Ὁ θύλακος οὗτος τοῦ συνοχῆος θεωρεῖται πολλάκις ἐσφαλμένως ὡς μέρος τοῦ κάλυκος, προσκεκολλημένος ἐσωτερικῶς μετὰ τῶν ἄκρων τοῦ ἄνθους. Ἡ ἀνακριβὴς αὕτη περιγραφή συντελεῖ ὅπως καταστήσῃ τὸν καθορισμὸν τῆς συστάσεως τοῦ ἄνθους δύσκολον.

Ἡ ἐξωτερικὴ ἐπιφάνεια τῆς ἀνθοδόχης εἶναι συνήθως γυμνὴ φέρε ὅμως ἐνίοτε καὶ τρίχας ἢ ἀκάνθας. Εἰς τὰ ἄκρα αὐτῆς ἔχει τὸ περιάνθειον καὶ τὰ ὠρία κείνται ἐντὸς αὐτοῦ. Ὅλοι οἱ σπόνδυλοι τοῦ περιανθίου, τοῦ κάλυκος καὶ τῆς στεφάνης, ἀποτελοῦνται ἀπὸ 5 μέρη ἐνίοτε ἀπὸ 6, σπανιώτατα ἀπὸ 4. Τοῦτο παρατηρεῖται εἰς τὴν μεταξώδη Ροδὴν *Rosa sericea*. Ἐγένετο πρότασις ὅπως ἡ ποιμίλια αὕτη ἀποτελέσῃ ἄλλο γένος, καὶ ὀνομασθῆ **Ρόδοψις**. Ὁ **κάλυξ** ἀποτελεῖται ἀπὸ 5 φυλλάρια ἐλευθέρη, προσκεκολλημένα εἰς τὸν ὀφθαλμὸν καὶ ἀποτελεῖ πεντάκογχον προάνθησιν. Τὰ φυλλάρια τοῦ κάλυκος ἔχουσι ὀφθαλμοφανῆ ὁμοιότητα πρὸς τὰ φύλλα εἶναι φύλλα μετασχηματισθέντα. Τὸ περιθόριον αὐτῶν εἶναι πολυσχιδῆς ἐνίοτε πτερόμορφον. Ἐκαστὸν φυλλάριον τοῦ κάλυκος εἶναι λοιπὸν φύλλον ἀληθῆς τοῦ ἄνθους, τοῦ ὁποίου ἡ βᾶσις, μίσχος καὶ παράφυλλον, εἶναι πρὸ πάντων ἀνεπτυγμένη. Ἄν π. χ. ἐξετάσωμεν Ροδὴν τινα ἑκατόφυλλον (ὀκακιουλοῦ) παρατηροῦμεν τὰ 2 ἐξωτερικὰ ὑπενθυμίζοντα εἰς ἡμᾶς πολὺ τὴν κατασκευὴν τοῦ φύλλου ὡς ἐκ τοῦ πεπλατυσμένου μίσχου αὐτῶν φέροντος ἐκατέρωθεν τὰ 2 παράφυλλα. Τὸ ἡμιεξωτερικὸν φυλλάριον φέρε ἐν μόνον παράφυλλον, εἰς τὸ περικαλύπτον αὐτὸ μέρος. Τὰ 2 τέλος φυλλάρια, τὰ

καλύπτοντα τὸν ὀφθαλμὸν, δὲν ἔχουσι παράφυλλα. Ἡ μετάβασις ἀπὸ τοῦ γνησίου φύλλου εἰς τὸ φυλλάριον τοῦ κάλυκος εἶναι ἐπαισθητή.

Τὰ **πέταλα**, εἰς τὰ ἄγρια εἶδη τῆς Ροδῆς ἐννοεῖται καὶ οὐχὶ εἰς τὰ καλλιεργούμενα εἰς τοὺς κήπους. εἶναι κατ' ἀριθμὸν ἴσα πρὸς τὰ φυλλάρια τοῦ κάλυκος, καὶ ἐναλλάσσονται μετ' αὐτῶν. Φέρουσι βραχύτατον ὄνυχα. (κάτω μέρος τοῦ πετάλου.) Ἡ ἐσωτερικὴ ἐπιφάνεια τῆς ἀνθοδόχης καλύπτεται ὑπὸ ἀδενώδους ἰστού, ὅστις τελειώνει εἰς κυκλικὸν ἐξόγκωμα τὸν **δίσκον**, κατὰ τι ὑπὸ τὴν τομὴν τοῦ περιανθίου ἐπὶ τῶν ἄκρων τοῦ ἀνθοδοχικοῦ θυλάκου. Ἐπὶ τοῦ ἐξογκώματος τούτου φύονται οἱ στήμονες.

Ἡ μελέτη τῆς ἐξελιξέως τοῦ ἀνδρῶνος ἀποδεικνύει ὅτι τὰ φυλλάρια τοῦ κάλυκος παράγονται, ἀρχόμενα ἀπὸ τοῦ περιθωρίου καὶ βαίνοντα πρὸς τὸ βῆθος. Ἐκαστος στήμων ἀποτελεῖται ἐκ νήματος εὐθραύστου καὶ κεκοιμημένου πρὸς τὸν ὀφθαλμὸν καὶ ἐκ διχώρου ἀνθήρος, ἐσωκλινοῦς εὐκινήτου ἀνοιγομένου διὰ δύο ἐπιμήκων σχισμῶν. Τὰ ὠρία. ἀορίστου ἀριθμοῦ, ἀνεξάρτητα, ἀποτελοῦσιν ἕκαστον ἰδίαν ὠθήκην, ἄμισχον ἢ φέρουσαν ποδίσκον, ὅστις ἔχει στύλον ἀπολήγοντα εἰς κεφαλὴν κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον ἐξογκουμένην. Ἡ ἐσωτερικὴ γωνία τῆς ὠθήκης φέρει αὐλάκα ἐπιμήκην προχωροῦσαν ἐπὶ τοῦ στύλου. Οἱ στύλοι μένουσι κεχωρισμένοι ἀπ' ἀλλήλων κατὰ τὸ κάτω αὐτῶν ἄκρον ἢ συνδέονται κατόπιν εἰς ἓνα μόνον κίονα.

Εἰς τὴν ἐσωτερικὴν γωνίαν τῆς ὠθήκης ὑπάρχει πλακοῦς ἐπιμήκης, πλευρικός, ὃ ὁποῖος φέρει εἰς τὸ ἄνω αὐτοῦ ἄκρον δύο ὠρία κατιόντα ἀνάτροπα, μετὰ πυλίδος ἐξωτερικῆς πρὸς τὰ ἄνω καὶ ραφῆς ἔστραμμένης πρὸς τὸν πλακοῦντα. Τὸ ἐν ἐκ τῶν ὠρίων τούτων ἀτροφεῖ ἐκ νεαρᾶς ἡδὴ ἡλικίας, τὸ ἄλλο μόνον ἀκολουθεῖ τὴν ἀνάπτυξιν αὐτοῦ καὶ περικαλύπτεται ὑπὸ μοναδικῷ χιτῶνος, ἔχοντος ἀνοιγμα κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἥττον πλάγιον καὶ ἄνισον.

Αἱ παρειὰ τῆς ὠθήκης φέρουσι τρίχας, τῶν ὁποίων ὁ ἀριθμὸς εἶναι τοσοῦτον μεγαλείτερος ὅσον πλησιάζει πρὸς τὸ βῆθος. Αἱ ἀπλαῖ αὐταὶ τρίχες, λήγουσαι εἰς ὀξὺ ἄκρον καθίστανται σκληραὶ ἐντὸς τοῦ καρποῦ καὶ εἶναι ἱκαναὶ γὰρ εἰσδύσωσιν εἰς τὸ σῶμα, κυρίως τὸ δέρμα ἢ τὸν βλενογόνον ὑμένα καὶ προκαλέσωσιν ἰσχυρὸν ἐρεθισμὸν (κόνις τοῦ διαβόλου. Poudre de Diable).

Καρπός. Εἰς τὸν καρπὸν ἡ ἀνθοδόχη γίνεται σαρκώδης καὶ περικαλύπτεται ὑπὸ τῶν ξηρῶν φυλλαρίων τοῦ κάλυκος ἢ τοὐλάχιστον ἐκ τῶν ἀμυγῶν αὐτοῦ, Ὁ καρπὸς λέγεται τριχωτὸς ἐν τῇ ἀνθοδόχῃ, ἢ ὅποια εἰς τὸ κοινὸν Ρόδον (κυνόροσθον) τῶν φαρμακοποιῶν, σπανίως ἐν χρήσει σήμερον εἰς τὰ φαρμακεία (τριανταφυλόκομποι), χρησιμοποιεῖται κοινῶς ὡς ἐκ τῆς ὁσμῆς τοῦ ῥόδου καὶ τῆς γλυκείας αὐτῶν γεύσεως. Ὁ καρπὸς σύνθετος, ἀποτελεῖται ἀπὸ ἀγίανια γυμνὰ ἄνωθεν, εἰς πολλὰ δὲ τὸ μεσοκάρπιον εἶναι σαρκώδες καὶ ὁ καρπὸς καθίσταται τότε ἀληθῆς **δρύπη**.

(ἔπεται συνέχεια).

ΥΑΛΟΦΡΑΚΤΟΙ ΠΡΑΞΙΑΙ

Ἐὰν τὸ ψῆχος δὲν εἶναι πολὺ δριμύ δυνάμεθα νὰ σκεφθῶμεν περὶ τῶν ἐν ταῖς ὑαλοφράκτοις πρασιαῖς εὐρισκομένων εἴ τε λαχανικῶν πρωτῶν εἴ τε χαμαικεράσων. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον δέον τὰ ἐν αὐταῖς φυτὰ νὰ φυτευθῶσι κατὰ τὸ τέλος τοῦ φθινοπώρου. Ἐκ τῶν χαμαικεράσων λαμβάνομεν παραφυάδας καὶ φυτεύομεν κατὰ τὸ φθινοπώρον ἐντὸς γαστρῶν τῶν 15 ἑκατοστομέτρων πλάτους. Μετὰ ταῦτα φέρομεν τὰς γάστρας ἐντὸς τῆς ὑαλοφράκτου πρασιάς καὶ τοποθετοῦμεν αὐτὰς εἰς ἀπόστασιν 6 ἑ. μ. ἀπ' ἀλλήλων. Εἶναι καλὸν τὰ κενὰ διαστήματα νὰ πληρώσωμεν διὰ βρῦων ἄτινα ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν νὰ ποτίζωμεν ἵνα αἱ τυχὸν ἐκ τῶν γαστρῶν ἔξερθόμεναι ῥίζαι εἰσέλθωσιν ἐντὸς αὐτῶν καὶ δὲν ἀποξηρανθῶσι μένουσαι εἰς τὸ κενόν, ὅπερ θὰ ἦτο λίαν ἐπιβλαβὲς δι' ὅλον τὸ φυτόν. Οἱ ἔχοντες θερμοκηπία δύνανται νὰ ἐπιταχύνωσι τὴν ἄνθησιν καὶ τὴν καρποφορίαν, ἐὰν τοποθετήσαντες τὰς γάστρας καθ' ὃν ὑπεδείξαμεν τρόπον ἐντὸς κιβωτίων, μεταφέρωσι ταῦτα κατὰ τὸν μῆνα τοῦτον ἐντὸς τοῦ θερμοκηπίου ἐνθα κατ' ἀρχὰς μὲν νὰ ἔχωσι θερμοκρασίαν 9—10 βαθμῶν ἔλτα αὐξήσωσιν αὐτὴν βαθμῆδον 17—18 βαθμῶν, ἥτοι μέσῃν θερμοκρασίαν τοῦ Μαριτίου καθ' ἣν ἐποχὴν ἐν τῷ ὑπαίθρῳ ἄρχεται ἡ βλάστησις καὶ τὸν ἀκόλουθον μῆνα ἢ ἄνθησις καὶ ἡ καρποφορία αὐτῶν.

ΠΩΣ ΑΥΞΑΝΕΙ Η ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΤΩΝ ΓΕΩΜΗΛΩΝ

Δι' ἀλλαγῆς τῶν φυτῶν, οὕτως ὥστε μετὰ παρέλευσιν πολλῶν ἐτῶν νὰ φυτευθῶσιν τὰ αὐτὰ πάλιν φυτὰ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ μέρους. Εἰς τὴν μεταλλαγὴν ταύτην τῆς φυτεύσεως τῶν φυτῶν ὀφείλει ἢ τε κηπουρικὴ καὶ ἡ γεωργία τὰς μεγάλας αὐτῶν προόδους, διὰ τοῦτο δέον αὕτη νὰ γίνηται καὶ εἰς τὸν μέγιστον χῶρον καὶ εἰς τὸν μικρὸν κῆπον. Ἀκολουθῶς δι' ἀλλαγῆς σπόρων. Καὶ αὕτη δὲ εἰσῆχθη εἰς τὰς καλῶς διευθυνομένας ἐπαύεις ἀπὸ πολλοῦ. Ἄλλ' ἢ ἀλλαγὴ τῶν σπόρων καὶ ἡ τῆς τοῦ εἶδους τῶν φυτῶν δὲν εἶναι μόναι λυσιτελεῖς πρὸς αὐξήσιν τῆς παραγωγῆς τῶν γεωμήλων. Ὅλα τὰ παλαιὰ εἶδη τῶν γεωμήλων, καὶ τὰ ἄριστα ἐξ αὐτῶν καὶ ἐν ἀρίστη καλλιεργίᾳ ὑπολείπονται κατὰ τὴν ἀπόδωσιν αὐτῶν καὶ ἡ ποιότης αὐτῶν καθίσταται ἡμέρα τῇ ἡμέρα κατωτέρα, ὑπόκεινται περισσότερον εἰς τὴν ἀσθένειαν καὶ ἀφανίζονται ὀλίγον κατ' ὀλίγον. Τούτου ἔνεκεν τὰ ἐκ νέων σπόρων παραγόμενα γεώμηλα ἀποδίδουσι σχεδὸν πάντοτε περισσότερα παρὰ τὰ ἐκ παλαιῶν φυτῶν καλλιεργούμενα, καὶ ἕκαστος γεωπόνος πρὸς ἴδιον αὐτοῦ συμφέρον δέον νὰ προβῇ κατὰ 6—8 ἔτη εἰς ἀλλαγὴν εἶδους. Αἱ ὑψηλότεραι τιμαὶ τῶν διὰ σπόρων γεωμήλων εἶναι ἱκανῆ δι' αὐτὸν ἀποζημίωσις.

ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΔΑΦΟΥΣ.

Ἀπὸ τῶν ἀρχαιοτάτων χρόνων εἶναι γνωστὸν ὅτι βαρεῖα γῆ διορθοῦται διὰ τῆς προσθήκης ἄμμου, ἐλαφρὰ δὲ διὰ προσθήκης ἀργίλλου (πυλοῦ). Τοῦτο διὰ πᾶσαν ἐν γένει τοῦ ἐδάφους περιποίησιν δέον νὰ γίνῃ τὸν Ἰανουάριον, ὅταν τὸ ἔδαφος εἶναι παγωμένον.

Ἀμμώδης γῆ διὰ τῆς προσθήκης ἀργίλλου ἀργιλλοτιτάνου καὶ βοεῖας κόπρου μεταβάλλεται ταχέως εἰς λίαν καρποφόρον γῆν, ἐν ᾧ ἱππεῖα κόπρος εἰς βαρεῖαν γῆν διὰ τῆς παραγομένης θερμότητος εἶναι λίαν ὠφέλιμος. Ὅταν ἐν τινι βαρεῖα γῆ ὑπάρχουσι σιτηρὰ πεφυτευμένα εἶναι καλὸν κατὰ τὸν θερισμὸν νὰ μὴ ἐκκοπῶσι οἱ κάλαμοι αὐτῶν λίαν βραχεῖς, καθ' ὅτι οἱ μακρότεροι καθεστῶσι τὴν γῆν ἀραιότεραν. Διὰ τὸν κῆπον ἀρίστη τυγχάνει ἡ πολυμυγῆς κοπροσωρεῖα, ἐν ἣ ὅμως δὲν ἐπαρκεῖ ἡ μεταφορὰ τῶν ἀποτριμμάτων τοῦ κήπου τῶν ὀδῶν καὶ τῆς κόπρου. Κατὰ τε τὸ θέρος καὶ τὸν χειμῶνα δέον ν' ἀνάσκαφῆ, κατὰ δὲ τὸ θέρος πολλὰκις νὰ ποτισθῇ καὶ διὰ διαλελυμένης κόπρου καὶ ἐκεῖ νὰ ἀφεθῇ ὅπως παλαιώσῃ.

ΠΩΣ ΔΙΑΤΗΡΟΥΝΤΑΙ ΤΑ ΚΕΚΟΜΜΕΝΑ ἈΝΘΗ

Ἡ σπουδαιότατη χρῆσις τῶν κεκομμένων ἀνθῶν πρὸς διακόσμησιν τῶν κατοικιῶν ἡμῶν κατὰ τὰς τελετὰς κ. τ. λ. καὶ τὸ ἀξιοσημείωτον ἐμπόριον τὸ ὁποῖον διενεργεῖται διὰ τῆς ἀνθοκομίας, ἀποδεικνύει καλῶς τὸ ἐνδιαφέρον, τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ ἔχωμεν κατὰ τὴν διατήρησιν τῶν ἀνθῶν.

Εἶναι ζήτημα τὸ ὁποῖον ὀλίγον ἐμελετήθη, καὶ τοῦτο ὑπὸ σπανιωτάτων εἰδημόνων. Εἷς ἐξ αὐτῶν, ὁ Ἀλβέρτος Μωμεναί, ὑπέδειξε τὰς ἀτομικὰς αὐτοῦ παρατηρήσεις περὶ τῆς **διατηρήσεως καὶ διαρκείας τῶν ἀνθῶν εἰς τὰς ἀνθοδέσμας**, συνιστῶν ὅπως εἰς τὸ ὕδωρ, ἐν ᾧ πρόκειται νὰ διατηρήσωμεν ἄνθη, προσθέτωμεν διαφόρους οὐσίας ὡς τὸ βορικὸν ὀξύ, τὸ ἄλας, τὴν γλωρυδρικὴν ἄμμωνίαν (ἄμμώνιον ἄλας, κοινῶς νισαντήρι) τὴν καρφοράν, τὸν ἄνθρακα, τὸ ὕδωρ τοῦ σάπωνος κ. ἄ. π. ἀλλὰ χωρὶς νὰ προσδιορίξῃ τὴν σύνθεσιν καὶ τὸν βαθμὸν τῆς πυκνότητος τῶν διαλύσεων. Εἰς τὰς ἀτελεῖς ταύτας ὁδηγίας, προσετίθεντο καὶ προφυλαγεῖς τινες ἀναγκαῖαι πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον π. χ. ἡ ἀποκοπὴ τοῦ ἄκρου τῶν μίσχων καθ' ἡμέραν, κατὰ προτίμησιν ἐντὸς ὕδατος, ἡ καῦσις τῶν ἄκρων αὐτῶν ἢ ἡ ἀποστείρωσις διὰ τῆς εἰσαγωγῆς ἐντὸς ἀντισηπτικῶν ὡς τὸ οἰνόπνευμα κ. τ. λ.

Ὑπῆρξε λοιπὸν μέγα κενὸν πρὸς συμπλήρωσιν κατὰ τὰς μεθόδους ταύτας τῆς πρακτικῆς διατηρήσεως. Μελέται γενόμεναι ὑπὸ τὸ πνεῦμα τοῦτο ὑπὸ δύο νέων σοφῶν, τοῦ κ. Φοῦρτον, διδάκτορος τῆς χημείας καὶ τοῦ κ. Λουκομέ, καθηγητοῦ τῆς φυτολογίας ἐν τῇ «Ἐθνικῇ Σχολῇ τῆς Γεωργίας» τῶν Ρεννῶν, εἶναι λίαν ἐνδιαφέρουσαι.

* Αντιζείμενα μελέτης αὐτῶν ὑπῆρξαν τὰ ἐξῆς ἄνθη :

* Ἴον (Violrttes), Νάρκισσος, Ἴρις, Μυσοσωτίς, Λευκάνθεμον (Μαργαρίτα), Φιλάδελφος (κ. Λεμονιά Seringat), Ἐντίρρινον (κ. σκυλάκι Muflier) καὶ Ἡράνθεμον (Primevère).

* Ἴδου τὰ ἀποτελέσματα τῆς μελέτης αὐτῶν :

α') Τὰ ἴα. Διατήρησις τῶν ἀνθέων ἐπὶ 5 ἡμέρας ἐντὸς ὕδατος εἰς τὸ ὁποῖον προστίθεται κατὰ λίτραν : Σακχάρωσις (Saccharose) καὶ Γαλάκτωσις (Galactose) 5—10 γραμμάρια. Γλυκερίνη 15—20 κυβικά ἑκατοστόμετρα.

* Ἡ ἀμμωνία, ὁ σάπων, τὸ ὄξεικόν, ὄξαλικόν, τρυγικόν καὶ κιτρικόν ὄξύ, τὸ λεύκωμα, ἡ gelatina καὶ τὸ ἀραβικόν κόμμι εἶναι ἐπιβλαβῆ διὰ τὴν διατήρησιν.

β') Διὰ τὰ Ἡράνθεμα (Primevère). Διάρκεια ἐντὸς ὕδατος περιέχοντος τὰς ἀκολούθους οὐσίας ἀπὸ 15—20 ἡμέρας : Ποτάσσα 1 γραμμ. κατὰ λίτραν τὸ πολὺ. Ἀσβέστιον ὕδωρ 4 κυβικά ἑκατοστόμετρα. Νιτρικόν κάλιον 1—10 γραμμ. Φωσφορικὴ ἀμμωνία 0,1 γραμ. Χλωράλιον 0,1 γραμ.

γ') Λευκάνθεμα (Marguerites) διάρκεια 22 ἡμέρας ἐντὸς διαλύσεως 0,2 χλωριούχου ἀσβεντιίου (Chlorure de Calcium ἢ 0,5 Χλωραλίου (Chloral)).

Οὐσαὶ ἐπιβλαβεῖς εἶναι τὸ οἰνόπνευμα, τὸ Formol (Μυρμικέλαιον) καὶ τὸ ἰωδιοῦχον κάλιον (Iodure de Potassium).

δ') Μυσοσωτίς. Διατήρησις 13 ἡμερῶν ἐὰν προστεθῶσιν 100 γραμμάρια Saccharose, τότε παρατείνεται ἡ διατήρησις μέχρι 22 ἡμερῶν.

ε') Φιλάδελφος (Seringat). Διατηρεῖται μέχρις 7 ἡμερῶν ἐντὸς ὕδατος περιέχοντος Αἰθέρα 0,05—0,2 κυβικά ἑκατοστόμετρα καὶ οἰνόπνευμα 5—20.

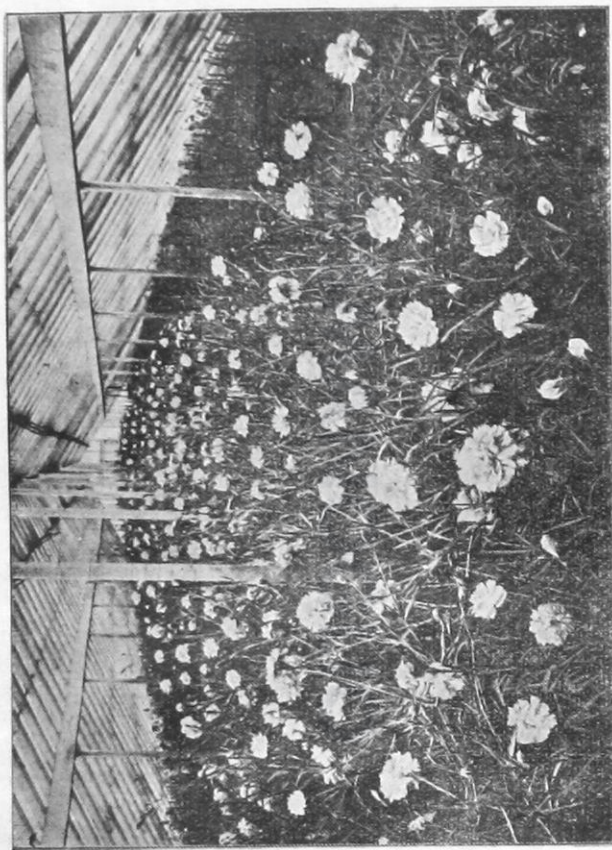
ζ') Ἐντίρρινον (κ. Σκυλάκι Muflier). Ἐντὸς ὕδατος περιέχοντος Saccharose 1—10 γραμ. ἢ Χλωράλιον 0,1—0 γραμμ. διατηρεῖται ἐφ' ἱκανὰς ἡμέρας.

Διὰ μικρὰς ἀνθοδέσμας ὅλαι αἱ οὐσαὶ αὐταὶ δὲν εἶναι πολὺ εὐνοϊκαὶ πλὴν τῆς κόνεως τοῦ ξυλάνθρακος, ἡ ὁποία χρησιμεύει πάντοτε ὡς ἀντισηπτικὸν ἄριστον. Διὰ μεγάλας ὅμως ἀνθοδέσμας τὰ μέσα τῆς διατηρήσεως ταῦτα εἰσὶν ἐξαιρετά. Μελέται ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀνθέων, Συριγκῶν (Πασχαλεῶν), Ρόδων, Διάνθων (Γαρυφάλων) κ. ἄ. ἐξακολουθοῦσι καὶ ἐπιτίθεται ὁσονούπω νὰ γνωσθῶσι τὰ ἀποτελέσματα.

ΔΙΑΝΘΟΣ Ο ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΣ

Κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, τὸ εἶδος τοῦτο τοῦ Διάνθου (κ. Γαρυφάλου) κατέστη ἀντικείμενον ἰδιαζούσης καλλιέργειας ἕνεκα τῆς πλουσίας αὐτοῦ ἀνθήσεως καὶ τῶν ωραίων αὐτοῦ ἀνθῶν μετὰ μακρῶν μίσχων. Ἡ καλλιέργεια αὐτῶν γίνεται ἐντὸς θερμοκηπίων, εἰς τὰ ὁποῖα ἡ θερμοκρασία δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίνει τοὺς 8° Ρεωμέριου, νὰ γίνηται συνεχῶς ἀνανέωσις τοῦ

Διάνθος ὁ ἀμερικανικὸς.

ἀέρος, χωρὶς ὅμως νὰ σχηματίζεται ρεῦμα. Τὸ χῶμα πρέπει νὰ ἦναι ἀρκούντως βαρὺ καὶ θρεπτικὸν νὰ πιέζωμεν δὲ τοῦτο εἰς τὰς γάστρας ἰσχυρῶς διὰ νὰ μὴ ξηραίνωνται εὐκόλως αἱ γάστραι. Τὸ καταλληλότατον χῶμα διὰ τοὺς Διάνθους εἶναι μίγμα ἐκ τριῶν μερῶν γῆς λειμώνων καὶ ἑνὸς μέρους ἕξ ἡμι-

σείας ἐκ φυλλογῆς καὶ κοπρογῆς μετὰ προσθήκης ὀλίγης ἄμμου καὶ κόψεως ἐξ ὄστων. Δις ἢ τρίς τῆς ἐβδομάδος ποτίζομεν διὰ διαλύσεως κόπρου ἐντὸς ὕδατος καὶ προσθέτομεν ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῶν γαστρῶν στρώμα ἀπὸ κόπριν ὄστων ἐφ' ἅπαξ μόνον. Διάνθου ὁ Ἀμερικανικὸς δὲν πρέπει νὰ διατηρεῖται πολὺ ὑγρὸς, νὰ ποτίζεται ὅμως τακτικῶς κατὰ τὸ δυνατὸν μὲ ὕδωρ βρογῆς. Εἰδικότης διὰ τὸ εἶδος τοῦτο τοῦ Διάνθου εἶναι ὁ G. Lange ἐν Hampton τῆς Ἀγγλίας. Κυριώτεροι αὐτοῦ ποικιλίαι εἶναι ἡ Wgite Perfection, Enchantresse, ὁραιότερα ὄλων καὶ ἄλλαι.

Τὸ εἶδος τοῦτο τοῦ Διάνθου προσβάλλεται ὑπὸ τριῶν ἀσθενειῶν, τὰς ὁποίας δυνάμεθα νὰ προλάβωμεν: Τῆς ἐρυθρᾶς ἀράχνης, τοῦ ψηνὸς (Thrips) καὶ τῆς σκωρίας. Ποτιζόμεναι δι' ὕδατος ἀλατούρου, προσφυλάσσονται ἐξ αὐτῶν, ἰδίᾳ ἐπιβρέχωμεν καὶ τὸ φυτὸν συγχρόνως κατὰ τὴν ἀρχὴν τῆς βλαστήσεως αὐτοῦ.

ΟΔΗΓΙΑΙ ΑΝΑΓΚΑΙΑΙ ΤΟΙΣ ΦΥΤΟΚΟΜΟΙΣ ΚΑΙ ΚΗΠΟΥΡΟΙΣ ΔΙΑ ΤΟΝ ΜΗΝΑ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΝ

Αἱ ἐν τῷ λαχανοκήπῳ ἐργασίαι μέχρι τοῦ μέσου τοῦ μηνὸς τούτου εἶσιν ὅμοιαι πρὸς τὰς τοῦ παρελθόντος. Ἡ σπορὰ τῶν κερωτῶν, τοῦ σπίντικου (φραγχομαίντανου), τοῦ Πετροσελίνου ἐξακολουθεῖ καὶ κατὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην. Ἀνανεοῦνται ἡ σπορὰ τῶν Ραφανίσκων, καὶ προετοιμάζεται, καιροῦ ἐπιτρέποντος, ἡ ἐν τῷ ὑπαίθρῳ φύτευσις Θυριάκων (μαρουλιῶν) καὶ παντοιδῶν σαλατῶν. Κατὰ τὸν μῆνα τοῦτον οἱ ἔχοντες μεγάλας φυτείας ἀσπαράγων δεόν νὰ λιπάσωσι τὴν γῆν. Αἱ ἐπὶ τῶν θερμοκρασιῶν ἐργασίαι εἰσὶ σχεδὸν αἱ αὐταὶ ὡς καὶ ἐν τῷ προηγουμένῳ μηνί. Ἐὰν δὲ ἔχωμεν κινάρας περφυτευμένας ἐντὸς πλαισίων, ὧν ἐπιθυμοῦμεν τὴν ταχείαν καὶ πρώϊμον βλάστησιν, εἶναι καιρὸς, ἂν ἡ θερμοκρασία ὅπως ἐνίοτε συμβαίνει δὲν εἶναι πολὺ ὑψηλὴ ἀλλὰ τοῦναντίον χαμηλὴ, νὰ περιστοιχίσωμεν περίξ τὸ πλαισίον διὰ θερμῆς κόπρου, ἵνα ἡ ἐν τῷ πλαισίῳ γῆ θερμανθῇ ἀρκούντως. Ἐντὸς τῶν πλαισίων δυνάμεθα νὰ φυτεύσωμεν παντὸς εἶδους πρώϊμα λαχανικά. Ἀρχεῖ δὲ κατὰ τὰς ἐνίοτε εὐηλίους ἡμέρας ν' ἀφαιρέσωμεν τὰ ἄνωθεν τοῦ πλαισίου χόρτα καὶ τοὺς κλώνους, ἵνα ὁ ἥλιος θερμάνῃ καὶ ζωογονήσῃ αὐτὰ καὶ εἴτα καλύπτομεν αὐτὰ μ. μ. πάλιν ἵνα μὴ τὸ ψῦχος τῆς ἐσπέρας προσβάλλῃ ταῦτα.

Ἐν τῷ ὀπωροκήπῳ συνεχίζομεν καὶ κατὰ τὸν μῆνα τοῦτον τὴν κλάδουσι τῶν ὀπωροφόρων δένδρων ἅτινα ὑπελήφθησαν ἐκ τοῦ Ἰανουαρίου,

φροντίζοντες ἵνα δέσωμεν κατὰ μέρος τὰ μέλλοντα νὰ χρησιμεύσωιν ὡς ἔμβολα (φέλια) εἰς μέρος βόρειον ἐν σκιερᾷ γῆ, ἐνθα δέον νὰ προφυλάξωμεν ταῦτα ἐκ τῆς ὑπερβολικῆς ξηρασίας τε καὶ ὑγρασίας μέχρι χρησιμοποίησεως αὐτῶν. Τοῦτ' αὐτὸ πράττομεν καὶ διὰ τὰ ἔμβολα τοῦ ῥηβινοῦ (φρανκοσταφύλλου) ἐρυθροῦ τε καὶ λευκοῦ. Ἐκλέγουσιν, οἱ κάτοχοι ἀμπέλων, κατὰ τὴν κλάδουσιν αὐτῶν τοὺς εὐρωστοτέρους κλάδους ἵνα σχηματίσωσιν μοσχεύματα καὶ προβῶσιν εἰς τὸν πολλαπλασιασμὸν αὐτῶν κατὰ τὸ σύστημα Ὑδελὸ καὶ Σαντριέ. Τὸ κάλλιστον πρὸς διατήρησιν τῶν μοσχευμάτων ἀπὸ τῆς κλαδέσεως μέχρι τοῦ ἐμβολιασμοῦ μέσον συνίσταται εἰς τὸ κατὰ δωδεκάδας δέσιμον αὐτῶν καὶ τῆς ὀριζοντίως ἐντὸς τῆς γῆς τοποθετήσεως εἰς ἔδαφος ξηρὸν καὶ τῆς ἐξ αὐτοῦ ἔκταφῆς κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς χρησιμοποίησεως. Τῶν δίκεην σπαλίωνος (espalier) καρποφόρων δένδρων δέον νὰ καθαυρισθῶσιν ἀμφότερα αἱ ἐπιφάνειαι τῶν φύλλων διὰ τῆς παρ' ἡμῖν περιγραφείσης ψήκτρας, ἵνα οὕτω ἀπομακρυνθῶσιν ἀπ' αὐτῶν αἱ τυχόν κατὰ τὴν διαχείμασιν ἐπικαθίησασαι νύμφαι καταστρεπτικῶν ἐντόμων.

Κατὰ τὸν μῆνα τοῦτον δυνάμεθα ἐν τῷ ἀνθοκήπῳ νὰ προβῶμεν εἰς τὴν φύτευσιν σπερμάτων φυτῶν ἐτησίων κοσμητικῶν π. χ. Φιλεσπερίου, Περιπλοκάδος, Φλογὸς τοῦ Δρουμόνδου, Δελφινίου καὶ πλείστων ἄλλων ἀποτελούντων τὸν λαμπρότερον κόσμον διὰ τῶν ἀνθέων αὐτῶν καὶ πρὸς τούτοις στοιχίζοντων ὀλίγα. Σπόροι τῶν φυτῶν τούτων νοπότατοι προερχόμενοι ἐκ Παρισίων ἐντὸς σακιδίων καὶ ἐγγυημένοι διὰ τὴν ἀρίστην αὐτῶν ποιότητα φέροντες δὲ γαλλιστὶ ὀδηγίας πρὸς καλλιέργειαν αὐτῶν πωλοῦνται ἐν τῷ καταστήματι τοῦ ἰδρυτοῦ. Ἴνα πληρώσωμεν τὰ ἐν ταῖς περιβολαῖς (Bordures) τῶν πρασιῶν κενά, φυτεύομεν ἀπλᾶ καρυόφυλλα, ἀντέχοντα εἰς τὰ τυχόν συμβαίνοντα κατὰ τὸν μῆνα τοῦτον ψύχη, στολιζόντα δὲ διὰ τῆς πλουσίας αὐτῶν ἀνθήσεως καὶ διασπείροντα ἀπανταχοῦ τὴν εὐωδιαν αὐτῶν.

Ἐν τῷ δάσει παρὰ τὰ δένδρα τῆς πρώϊμου ἀνθήσεως, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἐξέχουσιν αἱ ἀμυγδαλαίαι, δύνανται νὰ φυτευθῶσι διαμασκηναὶ τῆς Σινικῆς, μετὰ ἡμιπληρανθῶν ἀνθέων, ἀναφαινομένων κατὰ τὰς ἀρχὰς Μαρτίου.

Ἐν τοῖς χειμάστροις, τοῖς τε θερμοῖς καὶ τοῖς ψυχροῖς, πρόπει κατὰ τὸν μῆνα τοῦτον, ὅσον ἐπιτρέπει τοῦτο ὁ καιρὸς, νὰ ἀνοίγωμεν τὰ παράθυρα, ἵνα παρατείνωμεν κατὰ τὸ δυνατόν τὴν ἐν αὐτοῖς εἰσοδὸν καθαροῦ ἀέρος, ἄνευ τοῦ ὁποίου λειποθυμοῦσι τὰ διαχειμάζοντα ἄνθη, ὧν ἡ χρῆσις κατὰ τὸν μῆνα τοῦτον τῶν διασκεδάσεων καὶ ἰδία τῶν χορῶν εἶναι μεγάλη.

Ποῖα ἀνθόφυτα δυνάμεθα νὰ σπείρωμεν ;

Τὰ φυτά, ὧν ἡ σπορὰ γίνεται κατὰ τὸν μῆνα τοῦτον ἐντὸς γαστροῶν ἐν χειμάστροις ἢ καὶ ἐν ὑπαίθρῳ εἰσι τὰ ἑξῆς: Ἡ Ἀετίτις (Angolie). Τὸ Φύλεσπεριον (κ. κερξεσεφάς) Belle de Nuit. Τὸ Κυάνιον (Centauree). Ἡ

Κλαρκία. Ἡ Μήζων ἢ θοιάς (Coquelicot). καὶ Μήζων ἢ ὑπνοφόρος. Ἡ Κορέοψις. Ἡ Ζυλία. Ἡ ἑσπερίς (Julienne). Τὸ Νεμόφιλον (Némophile) Τὸ Δελφίνιον (Pied d'Alouette). Τὸ Πίσσον (Pois). Τὸ Ἡράνθεμον (Primevère). Ἡ Κάλχη (Νεκρολούλουδο) Souci. Τὸ Θλάσπι (Thlaspi) Βαλσαμίνι (Κινὰ-τσιτσιεῖ). Balsamine. Ἡ Ἐξίνη, κ. περιπλοκάς (Campanule). Καρυόφυλλον τὸ κίτρινον, κ. τὸ Σικιζόν. Τὸ Σιληνόν (Siléne). Ἡ Ἡρύγγη (Scabiosa). Ὁ Ἰξὸς (Viscaria).

Φύτευσις σπόρων ἐντὸς γαστρῶν.

Κατὰ τὸν μῆνα τοῦτον δυνάμεθα νὰ προβῶμεν εἰς φύτευσιν τῶν ταχέως βλαστανόντων φυτῶν ἐν γάστραις. Ὡς τὴν Ἱεροβοτάνην Verbena, Κυφθαῖαν Cuphea, Ἀκακίαν τὴν λοφανθῆ, τὴν Κυκλοπτερα τὴν Crevillea robusta, τὴν Lantana κ. ἄ. π.

Ταῦτα ἔχουσιν ἰσχυροὺς σπόρους καὶ διὰ τοῦτο καλύπτονται δι' ὀλίγης γῆς. Σπόροι μετὰ λίαν σκληροῦ περισπερμίου, βρέχονται διὰ θερμοῦ σχεδὸν ὕδατος, καὶ εἶτα τίθενται ἐντὸς χλιαροῦ ὕδατος ἵνα ἐξογκοθῶσι πρὶν ἢ φυτεύσωμεν αὐτούς. Ὁ Εὐκάλυπτος πολλαπλασιάζεται εὐκόλως διὰ σπόρου. Καὶ ἡ Αἰσχυντηλὴ Ἀκακία κ. **Μὴ μοῦ ἄπτου** δύναται νὰ καλλιεργηθῆ κατὰ τὸν μῆνα τοῦτον διὰ σπόρων καὶ εἶναι γνωστὸν φυτὸν διὰ τὴν ιδιότηταν τῆς συστολῆς τῶν φύλλων αὐτοῦ ἵνα ἐντὸς θαλάμων ἐπιτύχωμεν τὴν βλάστησιν σπόρων ἔχοντες ἀνάγκην γαστρῶν πρὸς σποράν, αἵτινες ἢ ἐκ συνήθων γαστρῶν ἀποτελούμεναι ἢ καὶ ἐκ μικρῶν κιβωτίων σιγάρων, διατετήτων κάτωθεν, πληροῦνται κάτω μὲν διὰ τριμμάτων κεράμων, ἐπ' αὐτῶν δέ, μέχρι σχεδὸν τοῦ ἡμίσεως διὰ τύρφης (ποάνθραξ), καὶ ἐπ' αὐτῶν τίθεται καθαρὰ γῆ κατὰ τὸ ἥμισυ ἀναμεμιγμένη μετ' ἄμμου. Καὶ οἱ μὲν σπόροι τῶν λαχανικῶν, τῶν Βαλσαμινῶν (Κινὰ τσιτσιεῖ), τῶν Ἀστέρων, τῶν Λευκοίων (βιολῶν), τῆς Ἀκακίας τοῦ Κρότωνος (Risinus) τοῦ Λίνου καὶ τοῦ Καπνοῦ ἔχουσιν ἀνάγκην πολυμιγοῦς κόπρου. Τὰ Λοξόφυλλα Regonia, ἡ Μαρτυνία (Cloxinia), ἡ Τορένια ἀπαιτοῦσι φυλλογῆν. **Μὴ φυτεύετε οὐδέποτε λίαν πικρῶς τοὺς σπόρους!!!** Ἐπὶ τῆς γάστρας τίθεται ὑαλινὴ πλάξ, ἣτις καθ' ἡμέραν δεόν νὰ σπογγίζεται ἔσωθεν.

ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑ ΦΥΤΩΝ ΕΝ ΤΟΙΣ ΘΑΛΑΜΟΙΣ

Ὁ Μῆν Μάρτιος εἶναι ὁ καταλληλότετος διὰ τὴν ἐν γάστραις φύτευσιν. Κάλιον πάντων προετοιμάζομεν δι' ἕκαστον εἶδος φυτοῦ ἀνὰ μίαν γάστραν 10 ἑκατοστομέτρων ἄνω ἀνοίγματος, θέτομεν ἐντὸς τῶν γαστρῶν σειρὰν τριμμάτων, πληροῦμεν μέχρις 3 ἐτμ. μετὰ γῆς κοσκινισθεισης καὶ ἀμμώδους φυτογῆς καὶ πιέζομεν ταύτην ἑλαφρῶς διὰ στρογγύλου σανιδίου. Οἱ σπόροι φυτεύονται ὁμοιομόρφως, ἀλλὰ μετὰ προσοχῆς ὥστε ὁ εἷς νὰ μὴ ἐφάπτηται τοῦ ἄλλου. Τοὺς λίαν λεπτοὺς σπόρους δὲν καλύπτομεν διὰ γῆς, τοὺς ἄλλους δέ, ἀναλόγως τοῦ πάχους αὐτῶν διὰ παχύτερου ἢ λεπτοτέρου στρώματος αὐτῆς. Εἶτα πιέζομεν τὴν γῆν πάλιν διὰ σανιδίου καὶ ποτίζομεν αὐτὰ δι' ἄρδανίου (ποτιστηρίου) φέροντος καταιονιστήρα (τρυπητήριον) μετὰ λεπτοτάτων ὀπῶν, ἵνα τὸ ὕδωρ πίπτει μετ' ὀλίγης μόνον δυνάμεως, καλύπτοντες διὰ ὑαλίνης πλακῶς φέρομεν εἰς εὐήλιον παράθυρον. Ἐὰν ὑπάρξη ἥλιος ἐφ' ἐκί-
στις πλακῶς θέτομεν φύλλον ἐφημερίδος. Αἱ ὕαλοι δέον καὶ ἐκάστην ν' ἀφαιρῶνται καὶ νὰ σπογγίζονται ἔσωθεν. Ἡ ἐν ταῖς γάστραις γῆ δέον νὰ διατηρῆται ὁμοιομόρφως ὑγρὰ ἵνα οἱ πλεῖστοι ἀνθόσποροι βλαστάνουσι ἐντὸς τοῦ πολὺ 2 μέχρι 3 ἑβδομάδων.

ΜΕΤΑΦΥΤΕΥΣΙΣ ΤΩΝ ΦΥΤΩΝ

Καὶ πρὸς μεταφύτευσιν τῶν πλείστων φυτῶν ὁ Μάρτιος εἶναι ὁ καταλληλότετος μῆν. Ἄφ' οὗ προμηθευθῶμεν τὰς ἀναγκαῖας γάστρας καὶ τὸ πρὸς ταύτας ἱκανὸν χῶμα, φροντίζομεν διὰ χονδροειδῆ τινα τράπεζαν πρὸς τὴν ἐργασίαν ταύτην. Λαμβάνομεν τὸν κορμὸν τοῦ φυτοῦ μεταξὺ τοῦ μέσου δακτύλου καὶ τοῦ δείκτου τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς, ἀνατρέπομεν τὴν γάστραν, κρούομεν ἅπαξ μετὰ προσοχῆς ἐπὶ τοῦ ἄκρου τῆς τραπέζης ἰσχυρῶς, καὶ ὑψοῦμεν τὴν οὕτως ἀποχορισθεῖσαν γάστραν διὰ τῆς δεξιᾶς χειρὸς ἀπὸ τῆς ῥίζης μετὰ τοῦ χώματος. Εἶτα δι' ὀξέος τινος ξύλου ἀνασκάπτομεν ὀλίγον τὴν ῥίζαν καὶ ἀποκόπτοντες τὰς πλεοναζούσας ῥιζοβολίας, μεταφυτεύομεν τὸ φυτὸν εἰς τὴν προετοιμασθεῖσαν μεγαλειτέραν γάστραν. Ἡ νέα γάστρα δέον νὰ ἦναι τοσοῦτον μεγάλη ὥστε ὁ ἐκ τῆς ἐξαχθείσης ῥίζας καὶ τοῦ χώματος ἀποτελούμενος βῶλος νὰ εἰσέρχεται εὐγερῶς ἐντὸς αὐτῆς, νὰ ἀπομένῃ δὲ καὶ ἀρκετὸς διὰ νέαν γῆν χῶρος. Ἄφ' οὗ ἐπὶ τῆς ὁπῆς τῆς ἐκροῆς τοῦ ὕδατος ἐν τῇ νέᾳ γάστρᾳ θέτομεν τρίμμα πλίνθου, εἰσάγωμεν ἐπὶ τοῦ βυθοῦ τῆς γάστρας τόσον νέον χῶμα, ὥστε ὁ παλαιὸς περὶ τὴν ῥίζαν τοῦ φυτοῦ ὄγκος τοῦ χώματος νὰ μὴ εὐρεθῆ πολὺ ὑψηλά, ἀλλῆ νὰ μένῃ χῶρος καὶ πρὸς τοποθέτησιν ἐπ' αὐτοῦ χώματος. Διὰ τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς εἰσάγωμεν τὸν βῶλον καὶ κρατοῦμεν αὐτὸν εὐθιῶς, πληροῦμεν δε τὰ περὶ αὐτὸν κενὰ διὰ καλοῦ καὶ ἀρμοδίου πρὸς βλάστησιν τοῦ κρατουμένου φυτοῦ χώματος. Ὅπερ πιέζομεν, οὐχὶ ὅμως πολὺ, πῆριξ τοῦ βῶλου.

GRANDS MAGASINS DE NOUVEUTÉS CARLMANN

MAISON VENDANT LE MEILLEUR MARCHÉ DE TOUT CONSTANTINOPLE

SPECIALITÉS:
BLOUSES ET CONFECTIIONS

ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ

✻ "Η ΑΝΑΤΟΛΗ," ✻

ΠΕΡΑΝ, ΟΔΟΣ ΓΕΜΕΝΙΔΖΗ, ΑΡΙΘ. 29

ETABLISSEMENTS TYPOGRAPHIQUES

✻ "L'ORIENT," ✻

PÉRA, RUE YEMÉNIDJI, No. 29

ΜΕΓΑ ΑΝΘΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ Σ. ΣΑΡΟΥΝΤΖΑΚΗ

(Ίδρυθὲν κατὰ τὸ ἔτος 1874)

366-ΜΕΓΑΛΗ ΟΔΟΣ ΠΕΡΑΝ-366

Τηλεγραφικὴ Διεύθυνσις: SAROUDJAKI FLEURISTE PÉRA.

Καλλιέργεια ἀνθέων καὶ ἀπάντων τῶν ἐν τε ὑπαίθρῳ, φυτοκομείοις καὶ θερμοκήποις καλλιεργουμένων φυτῶν διακόσμου καὶ ὀπωροφόρων.

Πώλησις παντοειδῶν φυτῶν. Ἀνθέων φυσικῶν καὶ τεχνητῶν, ὡς καὶ κρομμυδιῶν καὶ σπόρων ἀνθέων καὶ λοιπῶν παντὸς εἶδους.

Ταχίστη καὶ ἀσφαλὴς ἀποστολὴ τῶν ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν καὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ διδομένων περὶ γυαλίων.